

Regelmatig bloedonderzoek voert naar oorzaak spierbevangenheid

Het Diergeneeskundig Centrum Oosterwijk zond 10 weken achter elkaar een bloedmonster in van een tienjarig wedstrijdpaard. GD-paardendierenarts Bram van Schaik ging bij de praktijk op bezoek om eens te informeren.

GD-paardendierenarts Bram van Schaik heeft een grafiek gemaakt van de uitslagen van het bloedonderzoek. De praktijk zond vanaf maart tot en met mei wekelijks bloedmonsters in voor spieronderzoek. De eigenaar had zelf nog niets aan het paard gemerkt, maar volgens de dierenarts liep het paard niet voldoende voorwaarts. De GD onderzoekt bloedmonsters voor het spierpakket op drie enzymen; CPK, AST en LDH. Aangezien de praktijk wekelijks een monster instuurde, is in de grafiek goed te zien hoe de waarden zich ontwikkelen.

Piek in de waarde voor spierverval

Vooraf de CPK-waarde bleek een piek te vertonen. CPK staat voor Creatinefosfokinase, een enzym dat iets zegt over het spierverval. De norm voor deze waarde is 145 tot 300 u/liter, maar bij dit paard liep de waarde op tot boven de 9.000. De behandelend dierenarts schrok destijds van deze hoge waarde. "Dat het dier zelfs met zo'n waarde nog weinig laat zien, zegt iets over zijn karakter. Er zijn dieren die met deze waarde geen stap meer verzetten", zegt hij.

Van Schaik pakt de wedstrijddata van het paard erbij en constateert dat het dier een CPK-piek heeft vlak na de wedstrijden. De eigen dierenarts is het hiermee eens, maar geeft ook aan dat een paard geen spierbevangenheid krijgt door alleen een grote inspanning. Vaak speelt voeding mee. Dit dier had geen extreme rantsoenwijzigingen gehad. Maar later vertelde

de eigenaar dat het iedere donderdag voor de wedstrijd 'wat' wortels gaf. Dit bleek ruim een emmer vol te zijn. En dat was teveel van het goede.

Volgens zowel Van Schaik als de eigen dierenarts van het paard zijn niet alleen de wortels óf de wedstrijd de oorzaak van de bevangenheid geweest. Juist de combinatie bleek bij dit dier funest. Wortels bevatten veel suiker en in combinatie met de extreme inspanning ontstaat spierbevangenheid.

Ook onderzoek op de praktijk

De praktijk ging zelf de bloedmonsters ook onderzoeken, uit kostenoverwegingen, maar ook om erachter te komen hoeveel hun onderzoek zou verschillen van dat van de GD. De uitslag van het eigen onderzoek op de praktijk was sneller beschikbaar, maar volgens de praktijk minder betrouwbaar. "Onze apparatuur kan het vanaf een bepaalde waarde niet meer vinden, en de GD-apparatuur dan nog wel. Daarmee kun je veel preciezer volgen hoe alles zich ontwikkelt en je klanten beter adviseren. Het is iets duurder om het naar de GD te sturen, maar het is die € 17,50 zeker waard", vindt de dierenarts. Het paard krijgt inmiddels helemaal geen wortels meer en loopt sindsdien heel goed. Een tijd lang zijn de waarden in het bloed nog gevolgd door de dierenarts, maar alles blijft keurig binnen de referentiewaarden. Pas nu merkt de ruiter ook zelf hoe goed zijn paard eigenlijk echt loopt.

